

сешкия владетел, бил също на негова страна. След това се оплакваше от ромейското коварство и отново молеше за прошка и забравя.

Царят сви пергаментата и се усмихна доволен.

Това предложение му идеше тъкмо навреме. Той наля на пратеника втора чаша гроздовица и попита:

- Е, ожени ли се най-сетне Иванко за Теодора? Агнето порасна ли вече?

Когато Иванко избягал от Търново в Цариград и видял невръстното дете, което му било отредено за съпруга, възмутено извикал: "За какво ми е това агне, което още бозае мляко, когато на мене ми е нужна вече зряла овца?" И той хвърлил око върху Анна Комнина, вдовицата на севастократора Исак.

Пратеникът хитро присви малките си тъмни очи и се засмя.

- Не. Нито за Теодора, нито за майка ѝ. Нали василевсът даде Анна Комнина на Теодор Ласкарис.

* Княз Белота заяви смаян, че не са чували подобно нещо.

- Да, ... - отвърна пратеникът. - За тази княгиня се повдигна голям спор.

Иванко беше лудо увлечен в нея и се надяваше, че все някога тя ще свали траура за любимия си съпруг Исак Комнин и ще приеме да стане негова ^{жена} ~~съпруга~~. Ала хитрата гъркиня гледаше само да печели време и да залягва Иванко. ^и Когато реши да отиде пред олтара за втори брак, тя застана пред свещеника редом с красивия Теодор Ласкарис. ^{Тогави} Иванко побесня. ^и ~~Прокля~~ ^{прокля} гърците хитрини и се закле да си отмъсти. И без това, ни денем, ни нощем, можеше да намери покой от тъга и копнеж по България...

Царят мълчеше и слушаше. Той отдавна очакваше това. Защото знаеше, че буйният Иванко няма да издържи дълго при новия